

לאחת הבחורות היה סל חפצים גדול, מרווח. כאן רואנו נשבר ולא רצה להמשיך בהעדרות. המשכתי בעצמי. שמתי קרשים מתחת לגילים והעגלת יצאה. המשכנו בדרכו, העמsty על הנב את סל החפצים והלכנו כולם לצד העגלת. ואז נכנסנו לבור .. כאן גם אני נשברתי ונשרטנו ללוון על העגלת כל אותו לילה. פעם בנסעה מיאסירה למיטה ביקש פרידמן מהנוסעים לרדת מהרכבת בעלייה בהר. צבי יהודה²⁸ שהיה בין הנוסעים אמר שאינו יכול לרדת כי כוABAת לו הרגלא. יתכן שרצת להתלוצץ, אולם מאז היה פרידמן מכנה אותו "זה עם הרגל" "דער מיט דעם רגלא".

נזר לרגע לבכירות. ביום זה הייתה העיר האירופאית היחידה בכל חבל הארץ זה. היו בה שתי אוניברסיטאות, צרפתית ואמריקאית (האמריקאית נחקרה יוקרטית), ונמל גדול.

ה"יולאייה", מוכזו שלטון העות'מאני של כל א"י המערבית²⁹ היה בכירות. ה"יואלי" היה תורכי ואילו הפקידות הייתה מקומית. ה"יואלי" היה קשר ישירות לאיסטנבול.

בכירות הייתה עיר גדולה, היה בה חשמל, אמן לא בתיה המגורים, אך ה"טראס" הלק וננה בכוח חשמל.

כאשר התארחנו ב-1912 בבית יהודה נור-גורזובסקי בכירות ואני התענינתי בעמוד שהוא שני, הוזהרתי: "זה חשמל! אל תיגע בזה!" עד אז לא ראיתי ולא ידעתי מה זה חשמל.

בכירות הייתה גם מרכז רפואי. כאשר חלה אחותי תמר במיטה ולא נמצא תרופה למחלה, עז לנו ד"ר מלכין להעבירה לבכירות, המקום היחיד שבו הייתה אפשרות לאבחן את המחלה. וכאשר אבא חלה במחלה הסרטן, היה זה עברו שנים רגנות בנחל, הורה הרופא לתת תרופה מסויימת שלא הייתה נמצא בארץ, ונתן היה להשיג אותה רק בכירות.³⁰

הכניסה לארץ ישראל דרך כירות הייתה קלה יותר מאשר הכניסה דרך נמל יפו. לא ברור לי עתה, במבט לאחר, מדוע לא השתמשו רבים יותר מאנשי העליה השנייה בוסלול זה. דרך נמל בכירות היו מגיעים עולים כודדים, שניים-שלושה בכל פ unic. דרכם הייתה עוברת במיטה. רבים מהם היו שעויים בכיתתו וכן קצר וממושיים בדרכם. אחרים, בעיקר בזמן המלחמה ולאחריה, הגיעו ונשארו במיטה.